

A'

TSÁSZÁRI és KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Szent András' Havának
(Novembernek) 16-dik napján,
1792-dik Esztendőben.

B é t s.

A' *Tseh* Kantzelláriát, és az Udvari Kamarának több ágait, egy Közönséges Direktóriumná (Kormány - Székké) változtatta ő Felsége, mellynek alkotványjáról bővebben fogunk szólnani a' jövő postán: most tsupán annak négy főbb személlyeit nevezük meg, kik is következendők: Gróf *Kolovráth* (vólt *Tseh* Kancellárius), Gróf *Rotenhahn* (vólt *Tseh* Országai Burggraf), G. *Majláth*, és B. *Degelman* Urak.

A a a

Gróf

Gróf Rádai Gedeon ő Excel. ja' nagyobbik Fiát, Mélt. Gróf Rádai Pál Urat, fizetés nélkül való, de egyébaránt rendes Assessorrá méltóztatott kegyessen rendelni ő Felsege, az Eperjesi Distr. Táblához.

M a g y a r O r f z á g.

Székes Fejérvárról, Nov. 4-dikén 1792.

Ezen Versekk, mellyekkel T. Baróti Szabó Dávid Úr tiszteli meg-boldogúltt Idősb Gróf Rádai Gedeont, Vírten készítették az el-tölt múltatságra szabott napokban. Tudni illik, így-is múltatta ő magát; mert az igaz szív szerette tárgyáról el nem felejtkezhetik. Velem ugyan nem azért közölte, hogy közre botsáttassanak; de mindazonáltal jó-szívűségéről bizonyos lévén, bátorkodom azokat közleni a' Magyar Hírmondóval:

El-mentél, szeretett Rádaim, e' Világ' Zúgó habjaiból, számtalan érdemid Késérvén nemesültt lelkedet! Itt hagyád Kedvellt Társaidat, kik veled a' kilentz Szüzek' templomiban, mint le-kötött Papok, Verssent áldozatot tettenek e' napig. Többé tesznek-é? Jaj! sírnak azok, 's örök Gyászt vettek-fel; Ezek lantyaik' húrjait Mindnyájan szomorún pengetik, a' setét Sír' mélyébe le-szálltt hűlt tetemid felett Könyvezvén: Ki-halál, oh Haza' Nefztora, Keblünköl! ki-halál, oh Magyar Orfeus! Minden példa felett példa valál nemes Népednél! — Követőd léfzen-e? léfzen-e Embert, szép Tudományt, Könyveket, Öseid' Nyelvét illy' szerető? — Grófi nevet nyerél Illy fő virtusidért; eztet ugyan Te nem

Ki.

Kívántad; mivel - hogy leg - kitsinyebbik ék
Minden más ragyogó tzímereid között: —
Nyúgodgyál, Magyarok' tüköre, bóldogúltt
Eldődink' ölelő karjai közt, 's veled
Nyúgodgyék kofzorús lantod. Ez, hangzatot
Többé már nem adand: ám de helyette sok
Más énekli jeles tetteidet. Soha
Nyelvünkről ki nem hal *Rádai Gedeon.*

* * * * *

Illy szomorún hangzik Barátom' hárfája,
Így sohajt meg-sebhedt szívéből Múzsája.
Magyart sírat! — márvány van annak
mellyében,

A' ki meg nem indul, ezt hallván szívében. —
Haj! édes Hazánknak tzímeres Fijai
El - tűnnek lassanként, mint ég' tsillagai!
'S lesznek-e, azt kérdem én-is, kik, ezeket
Követvén, tegyenek olly szép érdemeket? —
Tí! kik ifjúságtok' első zsengejében
Most vagytok, 's kiknek fris vér buzog erében
Éltetek' virágát arra fordítsátok,
Hogy gyümölsét vegye ma-hólnap Hazátok
Melly szép dolog! mikor emlékezetére
Egy Polgárnak, írják koporsó - kövére:
„Ennek, ki itt nyugszik e' sírnak mélyében,
„Ennek, ki itt sorvad romlandó részében,
„A' Halhatatlanság, ditső koronáját
„Néki adta, mivel szerette Hazáját.“ —

Virág Benedek.

Pestről, Novemb. 12-dikén.

„Az a' hire, hogy *Schönfeld* vólt *Bétsi*,
most *Prágai* Könyvnyomtató; és *Steinsberg*
Bétsi Könyvnyomtató, meg fogják itt venni
azon roppant, és úgy nevezett Uj-épületet,
A s a 2 mely.

mellyet II. József Császár építtetett vólt a' Duna' partján, a' *Budai Vár'* öreg Templo-
mának által-ellenében. Ez a' nagy épület,
leg-alább is került egy millió forintjába, a'
nagy dolgokban foglalatoskodott Császár-
nak; most úgy halljuk, hogy *Schönfeld*, és
Steinsberg Urak, Izáz ötven ezer forintot
ígérnek érte; és ha hozzá juthatnak: szán-
dékoznak benne mind azon készületeket fel-
állítani, mellyek a' könyvnyomtatáshoz,
rajzoláshoz, réz-metzéshez, 's más egyéb
effélékhez meg-kivántatnak. — Magyar,
vagy más nyelven írott akármelly munkát
ki-botsátanak magok költségén; 's felényi
árron fogják adni, mint mások.

Hoffzú-Pállyiból (Bihar - Vármegyéből),
Novemb. 5-dikén.

„Egy ütés, veszedelmesebb sokszor száz
ütésnél. — Ide, mintegy két órányi járó
földre fekvő *Vértés* nevezetű helységben,
el-fogatnak a' múltt hetekben, valamelly
rossz tselekedetéért, egy odavaló Tzigány
Legényt a' Helység' Elöljárói, 's vasra-
veretnek. Fogságának harmadik napján,
kezd panaszolkodni a' Tzigány - Legény,
hogy az ő kezeit ki-rontotta (ki-sebesítette)
a' bilints, 's könyörgött, hogy vennék-le
rólla a' vasat. De meg nem halgattatott
panassza, 's kérése; mellyre nézve zugo-
lódni kezdett, a' Helység' Notáriussának
jelenlétében. Ez, meg-bosszankodván reá,
föbe vágja, a' nálla lévő páltzával. — A'
vér, mindjárt el-borítja a' fogoly Legényt;
felette rosszul kezd lenni — 's nagy fö-
fá-

fájások, és elmebéli háborúk között, kiszakadt a' lélek harmad nap múlva belőlle. El-vitetvén innen *Hoffzú-Pállyiból, Vértésre*, a' Ns Vármegye' Chirurgussa, fel-bontotta a' holt Legény' fejét, 's halálának okául, egyenessen az ütést találta. Azt mondja t. i., hogy bé-törvén az ütésre a' Tz. Legény' feje, meg-hasadt egyszersmind az agyvelő' borítékja is, melly egy gyenge hártvátskából áll. Ennél fogva, bé-folyt a' vér az agyvelőre, ott meg-aludtt; 's az okozta mind a' meg-tébolyodást, mind végre a' halált. — A' Notárius, mindjárt szekérré tétetett, 's vitetett *Nagyváradra* a' Vmegye' tömlötzébe, a' hol bánkódik már most, szerentséllen következésü tselekedetén; 's szomorú tanító példájává lett másoknak, hogy tanúlyák-meg indulatjaikat zabolán tartani, 's Ember-Társaikkal emberi módra bánni. “

Nyitráról (Nyitra Vármegyéből), Novemberek 11-dikén.

„A' múlt Szombaton délután, harmadfél óra tájban, tűz támadt itten gondolatlan-ságból, és egy óra alatt el-pusztított egy egész úttzát, melly 31 házokból állott. Okozta a' tűznek hirtelen való terjedését, rész szerént a' szél; de még inkább sok Lakosoknak érzéketlenségek, kik tsak távolról nézték Felebarátjaiknak szertelen meg-káro-síttatásokat. Midőn kérettettek, 's intettek volna az Emberiség' nevében, hogy segítsenek Polgár-Társaikon: tsak azt felelgették, hogy ők közelebb vagynak magokhoz, 's tulajdon honnyaikat kell nekik védelmezni.

ni.

niek; pedig a' magok házaiktól szint' olly messze, vagy még talán messzebb állottak, mint az égő épületektől. — Sok vólt a' néző Ember, de kevés az óltó. — Ha a' Káptalanbéli Urak, viz' hordani nem rendelték vólna szekereiket; és a' Katonaság nem segített vólna: lángok' prédájává lett vólna a' Városnak nagyobb része. “

Új-Vidékről (a' Bátskaságról), Novembernek 6-dikán.

„Valamint sok más helyeken: úgy itten is igen sovány, és szomorú szüret vólt; mivel a' tavasszal nagy részént el-vette a' hideg a' szöllőket. — De mindenek felett, leg-szomorúbb, és szerentsétlenebb szüretje vólt egy Gazdának; mert annak alkalmatosságával el-vezttette ő azt, a' mi leg-kedvesebb kintse vólt, t. i. életét, még pedig tulajdon Fia által. — A' mint t. i. vitte vólna ez a' mustos tsebrét, egy más Legénnyel: öszve-szóllalkozott valaminn az Attyával, 's úgy fel-gerjedtt az ellen, hogy le-tévén tsebrét, ki-rántotta hirtelen annak füléből a' rúdat, 's főbe ütötte vele az Attyát. Ez, mindjárt le-dobbant, és szörnyű halált hólt: — Illyen gyümöltsei vagynak a' rossz nevelésnek. — — Ezen rettenetes eset után nem sok idő múlva, más gyilkosság is történt Városunk mellett. Szokásban vagon itten, hogy némelly Juhászok, öszve-veznek a' Vármegyében sok juhokat; annakutánna deszkából tanyát készítenek magoknak a' Városon kívül, a' hol egymás után le-öldösik a' juhokat; a' faggyút rakásra szokták gyűjteni; a'

húst

húst pedig mindjárt azon frissiben el-árul-lyák. Rátz nyelven, *Kozaráknak* neveztet-nek az efféle Juhászok. — Egy Kozarák-Bújtár, dorgálta a' másikat: miért nem hajította-elő idejébben a' juhokat a' vágó-kunyhóhoz. „Már eddig, úgymond, le kellett volna vágni egynehányat; most ha Emberek jönnek, semmit sem árulhatunk nekik. Mit mond a' Gazdánk, ha ki talál jöni? Engem is meg-szid majd miattad.“ — Ezen feddődzésre, úgy neki mérgelődött a' vétkes Bújtár, hogy kezében lévő furkós (bunkós) botjával egyszerre le-ütötte a' Társát; 's még azzal meg nem elégedett, hanem mind addig verte annak a' mellyjét, míg ki nem kergette lelkét belőlle.“

Rege, *Mátyás Királyról.*

(Pest - Vármegyének, Pataj Mező - Városából közöltetett velünk.)

Rátzkevi Városában, melly, *Csepely* nevezetű Duna-Szigetben fekszik, lakott egy szegény, 's a' mellett sok gyermekes Ember. Hallván ez, *Mátyás* Királynak érzékeny-szivűségét, 's szükölködő Alatt-valói eránt gyakorlani szokott jóltévőségét, el tökéllette magában, hogy kegyes Fejedelméhez folyamodjon segedelemért; hanem minekelötte útnak indúlt volna: azon hányta vetette elméjét, mitsoda ajándékot vigyen ő a' Királynak, illetlennek vélvén üres kézzel jelenni-meg a' Falség előtt. Mivel szegénységétől, más nagy ajándék nem telhetett: fogta magát, 's a' háza mellett lévő kert-jében termett *patyalat*, vagy a' mint más-
kép-

képpen nevezik, *úri-tökök* közül ki-választja a' leg-nagyobbikat, 's azt egy háti tarifz-nyába tévén, ballag vele *Buda* felé. Oda lett érkezésével, a' vólt néki mindjárt fő gondja, hogy mentől előbb szólhasson a' Királynal; a' minthogy nyert is tsak hamar audientziát. Bé-megy tehát a' Király eleibe, és minekutánna el-végezte vólna a' közön-tést, le-óldozta hátáról a' tarifznyáját, 's bé ajánlotta együgyü ajándékját. Kegyes-sen fogadta a' Király ezen ajánlást, 's egygy oldal szobába vezetvén a' szegény Embert, le-tétette ott vele a' tököt. Tudakozza töle nevét, állapotját, és lakásának helyét. — Felel a' szegény Ember, 's magának, és lak-helyének meg-nevezése mellett vallást tett ügyefogyott sorsáról, és fel-segíttetésért esedezett. A' Király, oda nyújt néki valamelly útra-valót, olly biztatással, hogy tsak mennyen most haza, 's már a' Király nem fog rólla el-felejtkezni. Haza érvén a' szegény Ember, el-beszéli Feleségének nagy örömmel: minémü kegyességet tapasztaltott vele a' Király, 's mitsoda igérettel btsátotta-el magá elöl. Meg nem maradt a' szó az Affzönynál; hanem kezdte leg-ottan hirdetni, mi történt Budán az ő Férjével. Meg-hallya ezt, más által egy gazdag Szomizédja is a' szegény Embernek, 's meg-irigyli. — Tsalárd képzelődése, tsak hamar így okoskodtatja ötet: „Éz a' szegény Szomizédom, tsak egy tököt vitt a' Királynak; még is nagy kedvességet nyert: hát ha én valami derek ajándékkal kedves-kedem annak a' jó Felségnek, meg-lehet, hogy

hogy még örökös Biróvá tétet Rátzkeiben! — Nem is soká késik, maga' meg-határozásával. Ki-választja ökrei közzül a' négy leg-szebbet, 's el-hajtja *Budára*, Bé-jelenteti magát a' Királynál, 's bé-botsáttatik. — Mondja a' maga módja szerént, miért ment. A' Király tudakozza tőle, nagy le-botsátkozással: kinek hívják, hová való, és mitsoda állapotú Ember légyen. Meg-felelvén a' két első kérdésre, mondja végre, hogy ő jó Gazda. Kétség kívül úgy gondolkodott, hogy tehetőségéhez képest fog a' Fejedelemtől meg-ajándékoztatni. Kérdezi továbbá a' Király különösen: vagynak é sertéssei, juhái, lovai 's a' t. Ő mindenre *vagyonnal* válaszolt. Ekkor azt mondja néki a' Király: „Barátom! látom, 's igen örvendek rajta, hogy néked mindened van, a' mit fel lehet találni egy jó Gazdánál“; hanem bé-vezetvén az oldal-szobába, mellyben a' tők vólt, mutatja azt néki, 's kérdi tőle, ha vagyon é olyan nagy tőkje néki? Felel, hogy nintsen, nem tudván előre, mi légyen a' kérdés' tzéllya. „Ezt a' tőköt (úgymond a' Király) egy szegény Ember hozta nékem, éppen abból a' helységből, a' hounan valónak mondod magadat lenni. Mondhatom, hogy egész tetszéssel vettem ezt a' különben tsekély ajándékot, mert az Adó, szeretetét bizonyította-meg az által, személyyem eránt. Mivel Te, semmi nélkül nem szükölködöl, a' mint mondod, egyébbel meg nem mutat-hatom hozzád jó indúlatomat; hanem ha ezt a' tőköt néked ajándékozom; és hogy meg ne szomorodjon rajta a' szegény Ember,

hogy

hogy én másnak adtam az ő ajándékát: tehát az ökrök eránt, melyeket nékem ajánlottál, az az akaratom, hogy hajtassanak vissza azok, 's adassanak a' Birák' kezekbe, egy parantsolat mellett, mellynek ereje szerint kötelesek lesznek azokat nevemben által adni annak a' szegény Embernek, a' ki nékem a' tökkel kedveskedett volt. Még kellett nyugodni a' gazdag Embernek, a' Király' hagyomásán; 's haza érvén', a' szerint tselekedett. Altal-adta t. i. a' Biráknak a' négy szép ökröt, a' Király' Irása mellett; melly meg-lévén, tulajdon házához ballagott. Kérdi mindjárt a' Felesége tőle: minémű kegyelmet talált a' Királynál, és mitsoda ajándékot nyert légyen attól? — Nagyot sohajt az Ember, 's le-vetvén a' földre a' nagy tököt: „*Imhol vagyon, úgymond, az egész Királyi ajándék*“, 's el-belzelli nagy szomorúan, reménységekben lett meg-tsalattatásokat. Mentől többet várt volt az Asszony: 'annál nehezebben esett néki a' nem véltt történet, 's már ő benne méreggel elegyedett a' szomorúság.— Nem lévén kinn tölteni hosszúságát, kapja a' tököt, 's úgy hajtja által a' szegény Ember' udvarára, hogy mindjárt széllyel esett a' nagy tök. — A' szegény Ember, egy süldöt (malatzot) vett volt azon a' pénzen, melyet úti-költségre kapott vala *Mátyás* Királytól. Szemébe tűnvén ezen süldőnek a' tökdarabok, jó ízün fel-hapsolta azokat: és így, a' gazdag Ház-nép, minden szándéka 's akarata ellen, különös örömet eszközlött nem tsak magának a' szegénységben éltt

szom-

szomszéd Ház-népnek; hanem még a' malattzának is.

Frantzia Ország.

Valamint az előbbeni Gyűlésében a' Nemzetnek: úgy a' mostaniban is sok Faktionok (különböző értelmű Részek) vagynak. Egy azt akarja, hogy minden meg-oltság nélkül, tsupán egy Egészből álljon a' Frantzia Közönséges - Társaság; a' másik, jobbnak állítja, hogy több Közöns. Társaságokra osztódjon fel Frantzia Ország, melyek szoros szövetségben legyenek ugyan egymással, mint szintén az egyesült *Belgyiomi*, vagy *Amerikai* szabad Státusok; de azonban mind együl-egyig magok Urai legyenek. — *Roberspierre*, és *Marat* nevezetű Tagjai pedig a' Gyűlésnek, azzal vádoltatnak, mintha ők, Diktátorságot akarnának fel-állítani; az az, egy tellyes hatalmú Személyt állítani addig elő, míg a' mostani zavaros körülállások tartanak.

Mivel nem tsak egy szomorú példa vólt arra, a' mostani Nemzet-Gyűlése előtt, hogy a' mit a' Párisi Népnek egy része akart, az, az egész Nemzetnek törvényévé vált; tehát hogy e' ne történnyen az ő idejében, elvégezte, hogy az Orzágnak 83 Olztállyaiból, 3—4 ezerre telendő számú Testörzöket hívjon Párisba maga mellé, kiknek óltalma alatt, szabadon végezhesse, a' mit jónak itélendő, 's ne kénytelenítessen egynehány ezer Párisiak erőszakos sugallásaiknak Ekhója lenni. — Páris Városa' 48 Szakaszai (Sectiói), keményen ellenzették ezen szándékát a' N. Gy.
nek.

nek. — Mi lett a' visszálkodás' ki-menetele? még nem irhatjuk egész bizonyossággal.

Hadi Környülállások.

Custine Frantzia Vezér, kétfzeresen is kívánna diadalmaskodni a' Német Fejedelmeken. — Mitsoda birtokaikat foglalta már el azoknak ekkoráig, az ellent-állható Német erőnek együtt nem léte miatt? nem mulattuk-el hitelesen meg-irni. — Hogy még a' vélekedéseiken is akar győzedelmeskedni *Custine*, a' *Német Birodalmi* Lakosoknak; így ir arról, a' többek között, egy *Wetterau* Levél: „Nem lehet gondolni semmi olyan részét a' tsáblítás' mesteriségének, mellyel ne élénének a' Frantziák, a' Német Nemzetnek meg-nyerésére, 's a' magok' vezedelmes gondolkozásoknak Német Országban való el-terjesztésére.“ — *Moguntziából* írták Októb. 29-dikén, hogy ott egy igen illetlen Hírdetvényt nyomtattatott-ki *Custine*, mellyben egyfzersmind meg-tzáfollyá azt a' hirt is, mintha a' Frantziák, készülnének oda hagyni *Moguntziát*. Az inkább, úgy-mond, el-tökéltt akarátja nékie, hogy állandó helyet készítsen ottan magának; minekokáért rettentő módra meg is fogja azt erősíttetni, 's hét, vagy nyóltz ezer fegyveres Embert rendel annak óltalmára.

A' *Kolóniai* Elektor, és a' *Neuwiedi* Herceg, *Kliviába* vették magokat. Sokan szaladtak oda mások is, a' Frantziáktól való feltekben, *Koblentz*, *Trier* (*Trevirum*), *Holln* (*Kolónia*), *Bonn*, *Neuwied*, 's egyéb Városokból, kiknek számok közzül való a'

Ko.

Kolóniai Frantzia Újság' Irója is, a' ki különösen sok levelek által meg-intelett, ho y szaladjon.

A' kik a' *Moguntziaiak* között nem barátjai a' Frantziáknak, úgy hiszik, hogy a' *Német Birodalomban*, és különösen a' *Vormátziai*. és *Spirai* Püspökségekben; a' *Moguntziai Vál.* Hertzegségben, 's a' *Hessenkasseli* Landgráf' birtokaiban nem fognak tovább menni, mint mentek a' Fr.ák: mert *Koblentz* felé nem engedik őket nyomolni a' *Hasszusok*, és *Prusszusok*; a' *Hassziai* Tartományok eránt való szándékjokat pedig meg-gátolják a' rossz utak, 's az alkalmatlan idő. Akadályúl van *Giessen* Vára is.

Koblentzben, a' második tsapatjok is ott vólt a' *Hassziai* Seregeknek Okt. 3-dikán. Ugyan az nap, oda érkeztek 150 Pr. Dragonyosok is, és *Ehrenbreitstein* nevü völgybe szállítottak. — Okt. 28-dikán fel-kerekedett az egész *Prussziai* Tábor is, egy *Koblentzi* tudósítás szerént, *Luxemburg* mellől, 's Okt. 31-dikére váratott *Koblentzbe*, Hg *Braunschweig* Vezérjével. — *Koblentztől* egyg óránnyira fekszik *Waldesch*. Ezen helység, és *Koblentz* Városa között, nagy, és sűrű bé-vágáson (*Verhau*) dolgoknak éjjel nappal 1500 *Parasz* tok, egy *Prusszus* Májornak kormányozása alatt.

A' *Német Birodalom'* neve alatt közönségessen, izenödjék é had a' Frantziáknak, avagy nem? Erről a' nagy tárgyról, Okt. 22-dikén szándékozott különös tanátskozást tartani *Regensburgban* a' *Birodalom'* Gyűlése; de, némelly magokat elő adott környüállások

sok végett, kéntelenítettett azokat el-halasztani.

„Almélkodva olvasná az utánnunk következő Világ, hogy a' tizennyóltzadik Század' végén, semmi Közönséges-Lélek nem lelkesítette többé a' Németek' Ns Nemzetét, és hogy annak lakó földje' közepén, minden tartalék nélkül mert trutzolni egy szomszéd Ellenség.“

Ezek a' nyomos ki-fejezések olvastatnak a' többek között, azon Tsászári Visszaírásban (Rescriptumban), melly a' múltt hónapnak II-dikén útasított *Regensburgba* a' Tsászári *Concommissáriushoz*. — Nem kevésbé indító serkentései Tsászár ő Felségének, e' következők is: „Igen hihető, hogy az Ellenségnek Német Országba való bé-nyomulását meg lehetett volna gátolni, ha a' veszedelemnek nagy vóltához képest való hazafiúi készséggel adták volna a' segítséget, tsupán azon Fejedelmei is Német Országban, a' kikhez rész szerént magok a' szorongattatásban lévő Birodalmi Rendek folyamodtanak segedelemért; rész szerént, Tsászár ő Felsége' nevében intéztettek únszólo nogatások. — Már most, a' Német Birodalom' földjén áll az Ellenség; és naponként nagyobbodik a' veszély. Illy rendkívülvaló környülállások: különös, és rendkívülvaló eszközöket kívánnak.“ — Az a' tzellyok ezen hathatós Észrevételeknek, hogy fel buzdíthassa Tsászár ő Felsége, minden Rendjeit a' Német Birodalomnak, a' magok fégyveres erejeknek a' Frantziák ellen való egyesítésére.

Okt.

Fisemélyben, Nov. 5-dikén, a' búzának mérője: 43—47 gar.; a' rozsé 21—24 g.; az árpáé 17—21; a' zabé 12—17 gar.

* * * * *

Nem régiben, következő tizimű új Könyvek érkeztek hozzánk:

Új Imádságos Könyv, mellyet köz haszonra erefszített Illyés Petri, Sz. Ándrási Prédikátor. Nyomtatott Posonyban 1792. Soproni Könyvkötő Németh Mihály' költségén 12-től rétbén 318 oldal. Találtatik a' Dunamellyéki Evang. Superintendenzjának majd minden Ekklesiájában, nevezet szerént a' Főtíz. Superintendens, és Tíz. Senior Uraknál. Az árra, szép bőr-kötésben, 20 kr. — Ugyan ezen helyeken találtatik az Oskolai Vézér, vagy az okos és hasznos oskolai tanításra vezető könyvetske is, mellyről Q q árkusunk' 615-dik oldalán emlékeztünk. Az árra bé-kötve 10 kr.

Világ' Nagyjai! Veszedelem. — Fordította német nyelvből, egy, Hazáját féltő igaz Magyar. Nagyszombatban Jelinek Ventzel' betűivel 1792. 8d ré. 127 óld. Találtatik Posonyban Schweiger Andr. Könyvárrospál, Győrött Müller Ferentz Könyvköt., Veszprémben Baumeister Könyvkötőnél, Pesten Lindauer és Weingand Könyvárrosoknál, Budán Djepold Könyvárrospál, Komáromban Wéber Könyvnyomtatónál, Nagy-Szombatban Jelinek Könyvnyomtatónál, Sopronban, Miskoltzon, Kasán, Szombathelyen a' Könyvkötőknél, Bétsben Doll Aloysius Könyvárrospál. — Ha az említett helyek közzül valamellyikre el nem érkeztek még a' nyomtatványok, el-érkeznek nem sokára.

